

det er Toldforhøjelser, og at de vil have den Virkning, Toldforhøjelser i Almindelighed har. Som Valutaforanstaltninger har de ingen Virkning, i hvert Tilfælde ikke saa meget, at de i mindste Maade kan indvirke nævneværdigt hverken paa Sterling, Dollar eller noget andet noget. Ministeren forsikrede ligeledes, at Tolden paa Havesager var ikke Beskyttelse. Ja, det kan Ministeren sige saa ofte, han har Lyst til. Der var forleden hos mig en Haveejer eller Gartner, eller hvad han nu var, som fremhævede for mig, at der var ingen Mening i, at man, naar man ved dette Lovforslag forøgede Beskyttelsen, gav Beskyttelse paa en Række Omraader — han nævnte de tidlige Kartofler og forskelligt andet —, undtog visse Ting, som han paa pegede, fra denne særlige Beskyttelse. Han var ikke i Tvivl om, at der laa Beskyttelse heri, og han sagde, at han skulde nok vide at udnytte det, naar den Tid kommer, da de nye Kartofler skal sælges til en højere Pris end hidtil.

Ministeren forsikrede, at Regeringen har grebet ind, da den ansaa det for paakrævet. Ja, det er jo kun sørgeligt, at det først er 4 Uger før Valget, Ministeriet finder det paakrævet at gribe ind, efter at den i 4 Aar har siddet og overværet, som jeg sagde før, en Krise under forskellige Former. Ministeren gjorde nogle Bemærkninger om, at det var tvivlsomt, hvorvidt der havde været Krise i disse fire Aar. Det er der ikke nogen Tvivl om. Der har været Krise under forskellig Form og til forskellige Tider i disse fire Aar; men overfor dette har Ministeriet siddet uvirksomt og har kun nu og da af de Konservative ladet sig drive til Gennemførelse af nogle Toldforanstaltninger, der har gjort Forholdene i Landet endnu daarligere, end de var i Forvejen.

Endelig talte den højtærede Statsminister om det besynderlige Forslag med det kunstige Navn „Valutaydelse til Staten“ og mente, det var forkert, naar jeg her vilde hævde, at det vilde være nogen særlig Byrde for Arbejderne, i hvert Fald for Arbejdere med saadanne Indtægter, som jeg havde nævnt, og den højtærede Minister anførte nogle Eksempler fra København, som viste det modsatte. Men jeg har jo ikke blot talt om Arbejdere i København. Der findes som bekendt ogsaa Arbejdere udenfor København, og der er netop Arbejdere med smaa Lønninger, mange, der kun har 40 Kr. om Ugen. Det er netop i stor Udstrækning udenfor København, at Arbejderne med de smaa Indtægter lever, som vil blive ramt, om end i

forholdsvis beskeden Grad, ved den Beskatning, der her er Tale om. Men om det nu ogsaa virkelig var saadan, at man skulde helt op til en Ugeløn paa noget over 50 Kr., kan jeg dog ikke erkende, at de Arbejdere, der har en saadan Løn, har nogen Evne til at betale eller nogen som helst Pligt til at vedkende sig at have et Luksusforbrug, som kan nedsættes, og af hvilke Penge kan opsøres til et særligt Tvangslaan. De Indrømmelser, den højtærede Minister har gjort, gjorde han nogle Bemærkninger om i Anledning af andre ærede Medlemmers Udtalelser. Jeg maa sige, at disse Indrømmelser kan vi ikke betragte som havende nogen synderlig alvorlig Mening, da de kun undtager dem, der er allerulest stillet, men fremdeles lader meget store Dele af Underklassen være med til at bære disse Byrder, Byrder, som paalignes dem, fordi Overklassen i en Række af Aar har svindlet og bortødet Samfundsværdier. Disse Indrømmelser, som nu er kommet ind i sidste Øjeblik, er ikke Indrømmelser til nogen Realitet, men til den Valgagitation, som Venstre nu gaar ud i.

Den højtærede Minister gjorde nogle Bemærkninger i Anledning af min Indsigelse imod hans Anvendelse af den Rolle, som Økonomiraadet skulde spille. Hvad jeg havde kritiseret, var, at den højtærede Minister i sin første Tale hævdede, at Socialdemokratiet ved et Økonomiraad vilde have hele Landets Privatøkonomi lagt ind under sin Varetægt. Nu blev det i anden Omgang til, at vi vilde gøre Indgreb i Næringslivet. Der er en væsentlig Forskel paa disse to Ting. Hvad jeg protesterede imod, var, at vi vilde lægge Landets Privatøkonomi ind under vor Varetægt. Det sidste, som den højtærede Minister nævnte, har jeg derimod ikke noget at indvende imod, nemlig at vi vil gøre de Indgreb, som er nødvendige af Hensyn til Landets Velfærd, i Modsætning til Venstre, som intet vil foretage til Gavn for Landets Velfærd.

Endvidere gjorde den højtærede Minister nogle Bemærkninger, rettede til det ærede Medlem Hr. Rode, men da noget af dette ogsaa har min største Interesse, tør jeg maaske knytte nogle Bemærkninger dertil. Ministeren sagde: Hvad er Aarsagen til Valutamisøren? det er Indførselen i 1919 og til Dels i 1920. Dette er en temmelig letkøbt Forklaring, og i hvert Tilfælde trænger den til et Supplement. Det er rigtigt, at der i 1919 begyndte en betydelig Import. Men dette var meget naturligt, eftersom Varelagrene var udtømt under Krigen og man i 1919 kunde begynde at